

Τα προβλήματα στην εκπαίδευση και

Ο.Λ.Μ.Ε. ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Η περίοδος που διανύουμε είναι ιδιαίτερα κρίσιμη για όλους τους εργαζόμενους. Η κυβέρνηση, εντεινώντας τη γνωστή αντιλαϊκή πολιτική της, συνεχίζει την αφαίμαξη του λαϊκού εισοδήματος σχεδιάζοντας «διορθωτικές» κινήσεις για τη δήθεν θετική αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης στο πλαίσιο των κατευθύνσεων των Βρυξελλών και των οδηγιών του διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας. Το «σχέδιο» αυτό της κυβέρνησης «για την έξοδο από την κρίση» δεν έχει καμία σχέση με το δικό μας όραμα και τη δική μας διεκδίκηση. Εμείς, ενάντια στα κυβερνητικά μέτρα για τη συνέχιση της διαχείρισης της παρούσας καπιταλιστικής κρίσης, απαιτούμε, εδώ και τώρα, την ανατροπή αυτών των πολιτικών. Για να υπάρξει προοπτική λύσεων στα προβλήματα των εργαζόμενων και των λαϊκών στρωμάτων!

Ειδικότερα μάλιστα στην παρούσα συγκυρία, η κυβέρνηση κραδαίνοντας ως δαμόκλειο σπάθη το Πρόγραμμα Σταθερότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την απειλή της επιτήρησης και την επελαύνουσα κρίση, αναθεωρεί τον ταξικό προϋπολογισμό της που πρόσφατα ψήφισε,

επιβάλλοντας νέα σκληρότερη μονόπλευρη λιτότητα, ολοκληρώνει την εκποίηση του δημόσιου πλούτου, προωθεί νέες ιδιωτικοποιήσεις αντί πινακίου φακής, το ξεκλήρισμα των αγροτικών στρωμάτων, την ευελιξία στις εργασιακές σχέσεις, τις απολύσεις, την ανεργία. Έτσι συστηματικά ολοκληρώνεται ένας εργασιακός Μεσαίωνας και ο εντεινόμενος αυταρχισμός σ' όλο το φάσμα της πολιτικής και κοινωνικής ζωής είναι απαιτούμενο συμπλήρωμα.

Γι' αυτό και η νεανική έκρηξη του Δεκέμβρη αντιμετωπίστηκε με αυταρχισμό και κύματα καταστολής καθώς και αθρόες προσαγωγές μαθητών στον εισαγγελία, η Κωνσταντίνα Κούνεβα βρέθηκε στο στόχαστρο της εργοδοτικής αυθαιρεσίας και των παρακρατικών, ενώ όποιοι πολίτες διαδηλώνουν αντιμετωπίζονται με «πυγμή και χημικά», γεγονός που είδαμε και στις τελευταίες αγροτικές κινητοποιήσεις.

Ωστόσο, μπροστά στον κίνδυνο ολοκληρωτικής κατάρρευσής της, η κυβέρνηση προσφεύγει και στο «διάλογο», επιδιώκοντας να κερδίσει πολιτικό χρόνο και να επιτύχει κοινωνικές συμμαχίες.

Γιατί λέμε ΟΧΙ στον προσχηματικό διάλογο του ΥΠΕΠΘ

Το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ εκτιμά ότι με το «διάλογο» που προωθεί η κυβέρνηση επιχειρεί να συγκαλύψει τα πραγματικά προβλήματα της εκπαίδευσης προσπαθώντας να πείσει μαθητές και γονείς, την κοινωνία όλη, ότι η αλλαγή του τρόπου πρόσβασης στα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ μπορεί να αλλάξει ή έστω να θίξει τον ταξικό – κατανεμτικό ρόλο του σχολείου και την αναπαραγωγή των κοινωνικών ανισοτήτων. Δεν είναι τυχαία η επιλογή του χρόνου (οικονομική κρίση και μέτρα στήριξης του κεφαλαίου με τη διάθεση 28 δισ. στις τράπεζες, αλλά και μετά την πρόσφατη έκρηξη της νεολαϊας με αφορμή τη δολοφονία του μαθητή Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου το Δεκέμβρη), ούτε μη αναμενόμενη η επιδίωξη της κυβέρνησης να αντιστρέψει και με αυτό τον τρόπο το κλίμα δυσαρέσκειας και απονομιμοποίησης της πολιτικής της, ιδιαίτερα στη νεολαϊα.

Ο «διάλογος» δεν ξεκινά από μηδενική βάση, «tabula rasa», όπως ισχυρίζεται ο υπουργός. Η βάση του «διαλόγου» είναι η ήδη υποβαθμισμένη, απαξιωμένη δημόσια εκπαίδευση, για την οποία ο κρατικός προϋπολογισμός προβλέπει ακόμη πιο μειωμένα κονδύλια για φέτος. Βάση του είναι οι αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις στην Ανώτατη Εκπαίδευση, η αναγνώριση των ποικιλώνυμων ΚΕΣ και Κολεγίων, η βάση του 10, τα νέα-παλιά Αναλυτικά Προγράμματα και βιβλία, ο εξεταστικός Μινώταυρος για τους μαθητές και η αξιολόγηση-χειραγώγηση για τους εκπαιδευτικούς, η λιτότητα για τους εργαζόμενους, η ενίσχυση της ελαστικής εργασίας και όλες οι φαινές ιδέες των εκσυγχρονιστών-νεοφιλελεύθερων.

Η κυβέρνηση μιλώντας για μηδενική βάση, σε ένα τέτοιο πλαίσιο, ξεκαθαρίζει την πρόθεσή της να μην κάνει πίσω σε τίποτε από την αντιλαϊκή, αντιεκπαιδευτική πολιτική της. Ίσα-ίσα προιδεάζει για το είδος των προτάσεών της η επιλογή της την ίδια στιγμή να προωθεί την κατάργηση του ασύλου, να «χτυπά» μαζί με συλλογιστήρια (όπως αυτό της 9ης Γενάρη για τον Νίκο Τεμπονέρα), να μην αντιδρά στις παραπομπές με τον «τρομονόμο» των συλληφθέντων μαθητών κ.λπ. Ήδη ο ί-

διος ο Υπουργός Παιδείας με δηλώσεις του ξεκαθάρισε πως η «tabula rasa» δεν αφορά τους ήδη ψηφισμένους νόμους της κυβέρνησης».

Η επικέντρωση του «διαλόγου» σε κάποια συγκεκριμένα, παρεπόμενα όμως, ζητήματα (π.χ. σύστημα πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και πανεπιστημιακό άσυλο) φαίνεται ότι αποτελεί συστηματική πρακτική όλων των κυβερνήσεων. Εκτιμούμε ότι η εστίαση σε ζητήματα όπως τα παραπάνω, με παράκαμψη των μεγάλων προβλημάτων που ταλανίζουν την εκπαίδευση και τους εκπαιδευτικούς, αποδεικνύεται εκ των πραγμάτων ότι είναι πολιτική επιλογή που στόχο έχει τον αποπροσανατολισμό της κοινωνίας. Γι' αυτό και λειτουργεί περισσότερο σε επικοινωνιακό επίπεδο παρά σε επίπεδο ουσίας, την οποία συνειδητά προσπερνά. Γιατί δεν υπάρχει κυβερνητική ευαισθησία, πρόταση και βούληση για λύσεις.

Καμιά από τις «επίσημες» προτάσεις των «προκεχωρημένων φυλάκων» του ΥΠΕΠΘ, όσα περιτυλίγματα κι αν χρησιμοποιούν, δεν έρχεται να αλλάξει «επί τα βελτίω» το επίπεδο του σχολείου, το επίπεδο των πανεπιστημιακών σπουδών, το σύστημα πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και να διασφαλίσει την επαγγελματική αποκατάσταση των αποφοίτων. Αντίθετα, επιδιώκουν με την αντιλαϊκή συνταγή των επιλογών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πλαίσιο της στρατηγικής της Λισαβόνας και της Μπολόνια, να επανοικοδομήσουν μια εκπαίδευση που έχει βασικό προσανατολισμό της την ανταγωνιστικότητα, την ευελιξία, την ιδιωτικοποίηση, την εμπορευματοποίηση, και αναπόφευκτη συνέπεια το παραπέρα βάθεμα των ταξικών φραγμών. Οι προτάσεις αυτές αποτελούν συνέχεια των αντιδραστικών μεταρρυθμίσεων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση (με το νόμο-πλαίσιο, τους κύκλους σπουδών, τον κοινό ευρωπαϊκό χώρο κ.λπ.) και την τεχνική εκπαίδευση (ΕΠΑΛ, ΕΠΑΣ), με την προσπάθεια αναγνώρισης των ΚΕΣ και κατάργησης του άρθρου 16, με τη λογική που διέπει τα Αναλυτικά Προγράμματα και τα νέα βιβλία, με την αξιολόγηση - χειραγώγηση. Πηγάζουν από τη βαθύτερη επιδίωξη των δυνάμεων της αγοράς και

του κεφαλαίου για τη διαμόρφωση του νέου εργασιακού μοντέλου που απαιτεί η αύξηση της κερδοφορίας του. Δηλαδή, ενός εργατικού δυναμικού ευέλικτου, προσαρμόσιμου στις ραγδαία μεταβαλλόμενες ανάγκες της καπιταλιστικής παραγωγής, από την άποψη των γνώσεων και των δεξιοτήτων του.

Η εμπειρία μας οδηγός δράσης

Η εμπειρία μας για το πώς η κυβέρνηση εννοεί το διάλογο είναι «τραυματική» και επηρεάζει αυτονόητα τη σημερινή στάση μας. Όλα τα νομοσχέδια όχι μόνο κατατέθηκαν στη Βουλή από το ΥΠΕΠΘ και ψηφίστηκαν χωρίς ουσιαστικό διάλογο και διαπραγμάτευση με τις ομοσπονδίες των εκπαιδευτικών, αλλά προωθήθηκαν με αυτά πολιτικές που ήταν σε πλήρη αντίθεση με τα κύρια αιτήματα και τους στόχους του εκπαιδευτικού κινήματος, έπληξαν το δημόσιο σχολείο και πανεπιστήμιο, χειροτέρεψαν την εργασιακή και επιστημονική θέση των εκπαιδευτικών.

Το ίδιο αρνητικό είναι και η εμπειρία από τη συμμετοχή εκπροσώπων μας σε διάφορα όργανα υποτιθέμενου κοινωνικού διαλόγου, όπως η Επιτροπή Παρακολούθησης του ΕΠΕΑΕΚ, το ΔΣ του Οργανισμού Επιμόρφωσης (ΟΕΠΕΚ) αλλά και άλλες θεσμικές επιτροπές.

Τα τελευταία χρόνια, με αφετηρία τον κοινωνικό διάλογο του Γ. Αρσένη, που χρησιμοποιήθηκε ως φύλλο συκής για να περάσουν οι νόμοι 2525/97 και 2640/98, ενδιάμεσο στάδιο το διάλογο της Μ. Γιαννάκου, προκειμένου να περάσει τις αντιδραστικές αλλαγές την τρίτοβάθμια εκπαίδευση και κατάληξη την τρίτη θεατρική πράξη του Α. Σπηλιωτόπουλου, οι κυβερνήσεις προσπάθησαν να αξιοποιήσουν μια τυπική μορφή «κοινωνικής συναίνεσης», για να διασκεδάσουν τις αρνητικές εντυπώσεις της αντιεκπαιδευτικής και αντιλαϊκής πολιτικής τους και να επιβάλουν περαιτέρω μέτρα προς την ίδια κατεύθυνση.

Εν τω μεταξύ, ο Υπουργός Παιδείας αρνείται να καταθέσει έστω και τους άξονες των θέσεων του Υπουργείου Παιδείας, επιδιώκοντας να εμπλέξει την εκπαιδευτική κοινότητα και τους κοινωνικούς φορείς σε μια αποπροσανατολιστική διαδικασία, η οποία εξ αντικειμένου δεν μπορεί να οδηγήσει πουθενά, με στόχο να κερδίσει πολιτικό χρόνο και να δημιουργήσει σε μαθητές και γονείς προσδοκίες για ένα δήθεν δικαιότερο σύστημα πρόσβασης, που θα τους απαλλάξει από ένα εξοντωτικό, ψυχοφθόρο και οικονομικό φορτίο. Και αυτό όταν η ίδια η κυβέρνηση μείωσε τον αριθμό των εισαγομένων από 85.000 σε 68.000 και με τη θεσμοθέτηση του ταξικού και αντιεκπαιδευτικού μέτρου της «βάσης του 10».

Δεν είχαμε ούτε έχουμε αυταπάτες. Ο κυβερνητικός ανασχηματισμός δεν σημαίνει νέα κυβέρνηση ούτε, βεβαίως, δηλώθηκε από τον πρωθυπουργό και τον νέο υπουργό παιδείας η βούληση για αλλαγή των βασικών κατευθύνσεων της κυβερνητικής πολιτικής, που υπηρετούν με επιμονή και συνέπεια την εμπορευματοποίηση και την ιδιωτικοποίηση της παιδείας.

Κατά συνέπεια, παραμένει αναπάντητο το δικαίωμα της νέας γενιάς στη μόρφωση, στην πραγματικά δωρεάν δημόσια εκπαίδευση, αλλά και οι πραγματικές ανάγκες της κοινωνίας, που επιβάλλουν αλλαγή της εκπαιδευτικής πολιτικής, στην κατεύθυνση της στήριξης και ενίσχυσης της δημόσιας εκπαίδευσης, της αναβάθμισης των περιεχομένου των σπουδών, της γενναίας χρηματοδότησης, της ολόπλευρης στήριξης τον εκπαιδευτικού και της αντιμετώπισης της μαθητικής διαρροής.

Το σύστημα πρόσβασης στην τρίτοβάθμια εκπαίδευση, παρότι είναι ένα σημαντικό ζήτημα που απασχολεί μαθητές και γονείς, δεν παύει να είναι ένα παρεπόμενο και επιμέρους ζήτημα του εκπαιδευτικού συστήματος. Άρα οι όποιες αλλαγές μόνο στο εξεταστικό δεν μπορούν από μόνες τους να συμβάλουν στη βελτίωση της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Απαιτούνται ριζικές αλλαγές σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Τα συνδικάτα οφείλουν να έχουν κινηματική «κουλούρα» διαπραγματεύσεων. Μορφή της σωματειακής διαπραγμάτευσης είναι η συλλο-

γική σύμβαση. Η διαπραγμάτευση των συνδικάτων με την ιδιωτική ή κρατική εργοδοσία θα πρέπει να ενώνει τα μέλη του σωματείου, να έχει αιτήματα αιχμής, να συσπειρώνει και να κάνει πιο μαχητικούς τους εργαζόμενους.

Δεν θα συμμετάσχουμε, λοιπόν, στο «διάλογο» μέσω του Συμβουλίου Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης του ΕΣΥΠ, γιατί:

– Η κυβέρνηση αποφάσισε μονομερώς τους όρους, τις συνθήκες και το επίπεδο της διαπραγμάτευσης, και όρισε ότι η συζήτηση για το Λύκειο και το σύστημα πρόσβασης στην τρίτοβάθμια εκπαίδευση θα πραγματοποιηθεί στο Συμβούλιο Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης του ΕΣΥΠ. Κατά τη γνώμη μας, το ΕΣΥΠ εξ αντικειμένου αδυνατεί να εκφράσει τη συνισταμένη της κοινωνικής ευαισθησίας και βούλησης, ενώ επανειλημμένα χρησιμοποιήθηκε από τις κυβερνήσεις για την επικύρωση προειλημμένων αποφάσεών τους, καθώς έχουν τη δυνατότητα να ελέγχουν τα όργανα αυτά (Π.Δ. 127/03, άρθρ. 7, παρ. 4).

– Είναι προσχηματικός! Από τη μια, «κουβέντα» να γίνεται και το ΥΠΕΠΘ να νομοθετεί, όπως π.χ. με τον πολύ πρόσφατο νόμο για τα ΕΠΑΛ, όπου υπήρξε, για μια ακόμη φορά, πλήρης αγνόηση των σχετικών προτάσεων της ΟΛΜΕ. Και από την άλλη, τα προβλήματα της δημόσιας εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών να χρονίζονται και να επιδεινώνονται, και από την ασκούμενη κυβερνητική πολιτική τα τελευταία χρόνια, χωρίς η επίλυσή τους να περιλαμβάνεται στην ατζέντα.

– Επιπλέον, δεν υπάρχει ούτε και η παραμικρή δέσμευση για αντιμετώπιση μείζονος σημασίας ζητημάτων-προβλημάτων, την επίλυση των οποίων η ΟΛΜΕ θεωρεί εκ των ων ουκ άνευ συνθήκη για μια ουσιαστική διαδικασία διαπραγμάτευσης.

Σημειώνουμε, για άλλη μια φορά, ότι η ΟΛΜΕ έχει καταθέσει την εκπαιδευτική της πρόταση για το περιεχόμενο του δημόσιου σχολείου που επιδιώκουμε και αγωνιζόμαστε. Οι επεξεργασμένες προτάσεις του κλάδου μας για τη βελτίωση της δημόσιας εκπαίδευσης και την αναβάθμιση του εκπαιδευτικού έχουν περάσει χρόνια τώρα τη δοκιμασία της συλλογικής μας σκέψης και εμπειρίας, είναι αποτέλεσμα των πολύχρονων αγώνων μας αλλά και της αγωνίας μας για το δημόσιο σχολείο και η κυβέρνηση δεν έχει το πολιτικό και ηθικό δικαίωμα να τις αγνοεί!

Αναιτούμε, κατά συνέπεια, ουσιαστική διμερή διαπραγμάτευση με το ΥΠΕΠΘ.

Για την ΟΛΜΕ οδηγός της διαπραγμάτευσης είναι τα αιτήματα που έχουν τεθεί από τη ΓΣ των προέδρων των ΕΛΜΕ στις 25.10.08 και έχουν κατατεθεί και στο νέο Υπουργό Παιδείας.

Απαιτούμε ως ελάχιστη ένδειξη καλής θέλησης:

• **Δέσμευση της κυβέρνησης για αύξηση των δαπανών για την παιδεία**, γιατί χωρίς αυτή καμία ουσιαστική βελτίωση δεν πρόκειται να προχωρήσει. Απαιτούμε, ειδικότερα, την άμεση αύξηση των δαπανών στο 5% του ΑΕΠ, που ήταν και δέσμευση της σημερινής κυβέρνησης προεκλογικά (τόσο το 2004, όσο και το 2007). **Να γίνει, δηλαδή, άμεσα τροποποίηση του προϋπολογισμού, με γενναία αύξηση των δαπανών για την παιδεία**, ως τη στοιχειώδη έμπρακτη απόδειξη από την κυβέρνηση της βούλησής της να εργαστεί επιτέλους για τη βελτίωση της δημόσιας εκπαίδευσης.

• **Υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας εφ' όλης της ύλης.**

• Ο νέος νόμος για την αναγνώριση των ΚΕΣ торπιλίζει το δημόσιο πανεπιστήμιο αλλά και ολόκληρο το δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα, και θα πρέπει να ανασταλεί, τουλάχιστον τώρα, η εφαρμογή του.

Η συνάντηση

με τον Υφυπουργό Παιδείας

Πραγματοποιήθηκε στις 26/2/09 στο Υπουργείο Παιδείας συνάντηση αντιπροσωπείας του ΔΣ της ΟΛΜΕ με τον Υφυπουργό Παιδείας κ. Α. Λυκουρέντζο, στο πλαίσιο του αιτήματός μας για άμεση έναρξη της διαπραγμάτευσης που αφορά στην προώθηση θετικών απαντήσεων στις διεκδικήσεις μας.

Στη συνάντηση από την πλευρά της ομοσπονδίας τέθηκαν όλα τα προβλήματα της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών όπως αυτά έχουν διατυπωθεί από τις αποφάσεις του κλάδου μας και περιέχονται και το παρόν κείμενο, ως αιτήματα αιχμής. Παρουσιάστηκε η πρόταση της ΟΛΜΕ για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και το σύστημα πρόσβασης στην τριτοβάθμια.

Στη συνάντηση, και στο πλαίσιο των επικοινωνιακού χαρακτήρα κινήσεών του, παραβρέθηκε για μικρό διάστημα και ο Υπουργός Παιδείας κ. Α. Σπηλιωτόπουλος προκειμένου να ζητήσει ξανά από την ΟΛΜΕ τη συμμετοχή της στο ΕΣΥΠ. Εξηγήσαμε στον κ. Υπουργό τους λόγους για τους οποίους αποφασίσαμε να μην συμμετέχουμε στο Συμβούλιο Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθ-

μιας Εκπαίδευσης, όπως αυτοί αναφέρονται αναλυτικά παραπάνω.

Στη συνάντηση αυτή η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ απέκλεισε κάθε συζήτηση για την αύξηση της χρηματοδότησης, αλλά και για την ικανοποίηση κάθε οικονομικού αιτήματος των εκπαιδευτικών για αυτή την περίοδο, λόγω της οικονομικής κρίσης, όπως είπαν τόσο ο Υπουργός όσο και ο Υφυπουργός Παιδείας. Στο ερώτημα όμως γιατί το προηγούμενο διάστημα, που δεν υπήρχε η κρίση, δεν αυξήθηκαν οι δαπάνες για την εκπαίδευση, όπως είχε δεσμευτεί η κυβέρνηση, δεν δόθηκε πειστική απάντηση.

Σε άλλα ζητήματα που τέθηκαν, όπως επιμόρφωση εκπαιδευτικών, εργασιακά και υπηρεσιακές μεταβολές, ΠΔΣ και ενισχυτική διδασκαλία, μείωση αριθμού μαθητών ανά τμήμα, η τεχνική - επαγγελματική εκπαίδευση κ.λπ., ο κ. Υφυπουργός δεσμεύτηκε ότι θα δοθούν κάποιες απαντήσεις στην επόμενη συνάντηση στα μέσα του Μάρτη.

Συμπερασματικά, είναι γεγονός πως η κυβέρνηση, έχοντας δεδομένη την οικονομική και εκπαιδευτική της πολιτική, την οποία και δεν πρόκειται να αλλάξει παρά τις εκκλήσεις της για «διάλογο», ουσιαστικά αρνείται την επίλυση των βασικών και χρόνιων προβλημάτων που αντιμετωπίζει η εκπαίδευση και ο εκπαιδευτικός. Παρ' όλα αυτά, το ΔΣ της ΟΛΜΕ και ενόψει της επόμενης συνάντησης με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας απαιτεί να δοθούν λύσεις. Δεν υπάρχει περιθώριο για παραπομπή των ώριμων αιτημάτων μας σε αόριστες υποσχέσεις στο μέλλον.

Κρατική ενίσχυση των ασφαλιστικών μας ταμείων τώρα!

Το τελευταίο διάστημα γινόμαστε μάρτυρες μιας ακόμα μεγαλύτερης επιδείνωσης της θέσης των εκπαιδευτικών αλλά και όλων των εργαζόμενων, ιδιαίτερα όσον αφορά την οικονομική μας κατάσταση, με την εντεινόμενη ακρίβεια, καθώς και την οριακή πλέον κατάσταση των ασφαλιστικών μας ταμείων και την υπονόμευση ακόμα και της στοιχειώδους υγειονομικής μας περίθαλψης.

Τα ασφαλιστικά μας ταμεία βρίσκονται στα όρια της κατάρρευσης. Οι νέοι συνταξιούχοι περιμένουν για μήνες, ακόμη και χρόνια, την έκδοση έστω και αυτής της ισχνής σύνταξης (κύριας και επικουρικής).

Η κατάσταση στο Ταμείο Πρόνοιας και τον ΟΠΑΔ είναι, πλέον, όχι μόνο απαράδεκτη αλλά και επικίνδυνη για δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους και συνταξιούχους του Δημοσίου.

Συγκεκριμένα, το Ταμείο Πρόνοιας Δημόσιων Υπαλλήλων, που χορηγεί το «εφάπαξ», αδυνατεί να ανταποκριθεί στις σημερινές υποχρεώσεις του και ο ΟΠΑΔ (Οργανισμός Περίθαλψης Ασφαλισμένων Δημοσίου) βου-

λιάζει στα χρέη του.

Οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι του Δημοσίου παραμένουμε ουσιαστικά χωρίς ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, αφού κάθε τόσο δεν μας χορηγούνται ούτε οι βασικές παροχές εξαιτίας της καταγγελίας των συμβάσεων είτε από τους φαρμακοποιούς είτε από τους γιατρούς.

Εμείς όμως πληρώνουμε κανονικά τις εισφορές και τη συμμετοχή μας, και δεν αποδεχόμαστε πλέον οι εισφορές μας να γίνονται βορά στην αντιλαϊκή πολιτική των κυβερνήσεων. Θέλουμε να παίρνουμε μισθό και σύνταξη που θα καλύπτουν τις ανάγκες μας και θα μας επιτρέπουν να ζούμε με αξιοπρέπεια. Η ευθύνη βρίσκεται σ' αυτούς που με την πολιτική τους έχουν οδηγήσει τα Ταμεία μας στη σημερινή αδιέξοδη κατάσταση.

Το ΔΣ της ΟΛΜΕ στην προσπάθειά του να αναδείξει τα ζητήματα αυτά σας έχει ενημερώσει ήδη για τη δεινή οικονομική κατάσταση των ταμείων μας, μέσα από τις απαντήσεις των διοικήσεών τους που απαιτήσαμε και λάβαμε.

ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΑΙΧΜΗΣ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

Στη διμερή διαπραγμάτευση, η ΟΛΜΕ απαιτεί την άμεση υλοποίηση των παρακάτω αιτημάτων, όπως αυτά καθορίστηκαν με την απόφαση της ΓΣ των προέδρων των ΕΛΜΕ στις 25.10.08:

- 1 Άμεση αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 5% τουλάχιστον του ΑΕΠ ή το 15% του Κρατικού Προϋπολογισμού.
- 2 Ουσιαστικές αυξήσεις στους μισθούς μας: 1.400 καθαρά στον νεοδιόριστο και αναλογικές αυξήσεις στα υπόλοιπα μισθολογικά κλιμάκια. Άμεση καταβολή του επιδόματος των 176 και του συνόλου των αναδρομικών
- 3 Πλήρης σύνταξη με 30 χρόνια εργασίας. Κατάργηση του ισχύοντος αντισυμβασιμικού - αντισυνταξιοδοτικού πλαισίου (νόμοι «Σιούφα», «Ρέππα», «Πετραλιά») και επιστροφή όλων των οφειλόμενων στα ασφαλιστικά ταμεία. Άμεση και ουσιαστική κρατική επιχορήγηση του ΟΠΑΔ και των ασφαλιστικών ταμείων και ιδιαίτερα του ΤΠΔΥ, προκειμένου να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους.
- 4 Σταθερή και μόνιμη εργασία στην εκπαίδευση - Κατάργηση του θεσμού του ωρομισθίου - 12μηννη σύμβαση για τους αναπληρωτές - Κλαδική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας (για όλα τα εργασιακά ζητήματα και τις υπηρεσιακές μεταβολές).

- 5 Δημόσια, 12χρονη υποχρεωτική και πραγματικά δωρεάν Εκπαίδευση, με προοπτική το ενιαίο 12χρονο σχολείο. Υλοποίηση της πρότασης της ΟΛΜΕ για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Καμία επιβάρυνση στον οικογενειακό προϋπολογισμό για μόρφωση και εκπαίδευση των μαθητών /-τριών. 25 μαθητές στο τμήμα, 20 στις κατευθύνσεις και στην ΤΕΕ, 10 μαθητές ανά καθηγητή στα εργαστήρια.
- 6 Ουσιαστική στήριξη της Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης (ΤΕΕ). Υλοποίηση άμεσων μέτρων (διευρυμένο ποσοστό εισαγωγής αποφοίτων ΕΠΑ.Λ. στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και σε περισσότερα επιστημονικά πεδία, δημιουργία Μεταλυκειακού Έτους Ειδίκευσης, κατάργηση ΕΠΑΣ, να απαχθούν στο ΥΠΕΠΘ οι σχολικές μονάδες άλλων υπουργείων κ.ά.).
- 7 Να καταργηθούν ο κλειστός αριθμός εισακτέων για την πρόσβαση στην τριτοβάθμια Εκπαίδευση και η βάση του «10». - Να ανοίξουν τα Πανεπιστήμια σε όλα τα παιδιά.
- 8 Καθιέρωση ετήσιας επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών με απαλλογική από τα διδακτικά καθήκοντα.

Η συλλογικότητα

Σε πείσμα των καιρών, όπου προκρίνεται η ιδιώτευση και η αποστράτευση, το συνδικαλιστικό κίνημα είναι εδώ.

Το οργανωμένο εκπαιδευτικό - συνδικαλιστικό κίνημα συνεχίζει να διεκδικεί.

Όλες οι κατακτήσεις μας (αμετάθετο, οργανικότητα, ακώλυτη μισθολογική-βαθμολογική εξέλιξη, ανθρώπινο ωράριο, διευθυντής με θητεία, κατάργηση του επιθεωρητισμού, παιδαγωγική ελευθερία, δημοκρατία στους χώρους δουλειάς, μοριοδότηση) είναι αποτέλεσμα της συλλογικής μας δράσης.

Τίποτα δεν χαρίστηκε!

Ο κόσμος της εκπαίδευσης οφείλει με σθένος, εργατικότητα και παιδαγωγική ευθύνη να απαντήσει σ' όλες τις σύγχρονες προκλήσεις.

Έχουμε επίγνωση των δυσκολιών και οφείλουμε να ασκούμε το όπλο της αυτοκριτικής.

Το συνδικαλιστικό κίνημα δεν πρέπει να ετεροκαθορίζεται από τις εναλλαγές των κυβερνήσεων, αλλά να «ασκεί πολιτική», να διατυπώνει προτάσεις και θέσεις με γνώμονα τις ανάγκες των μαθητών, των εκπαιδευτικών και των εργαζόμενων.

Στη διάρκεια της διαπραγμάτευσής μας με το ΥΠΕΠΘ:

- Προβάλλουμε τη δική μας διαφορετική εκπαιδευτική πρόταση.

Η πρότασή της ΟΛΜΕ είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τη γενναία χρηματοδότηση της εκπαίδευσης, την καθιέρωση της δωδεκάχρονης υπο-

χρεωτικής εκπαίδευσης, την ελαχιστοποίηση των ταξικών φραγμών, τη βελτίωση του περιεχομένου σπουδών στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, την εφαρμογή αντισταθμιστικών εκπαιδευτικών προγραμμάτων για τα παιδιά των αδύναμων κοινωνικών ομάδων, τη λειτουργία ενός αξιόπιστου συστήματος τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης καθώς και ενός δημόσιου μεταλυκειακού συστήματος επαγγελματικής κατάρτισης, την κατάργηση των ταξικού μέτρου της βάσης του «10», την πολύπλευρη στήριξη των δημόσιων Πανεπιστημίων.

- Συζητάμε με την εκπαιδευτική κοινότητα, τους μαθητές, τους γονείς, τους εργαζόμενους, με ολόκληρη την ελληνική κοινωνία.

- Ανοίγουμε ολόκληρο το φάκελο «Παιδεία». Προσεγγίζουμε το εκπαιδευτικό σύστημα στο σύνολό του και όχι μόνο το εξεταστικό φίλτρο. Μιλάμε δηλαδή για όλες τις παραμέτρους της εκπαίδευσης (χρηματοδότηση, αναλυτικά προγράμματα, αντισταθμιστική διδασκαλία κ.λπ.).

- Αναφερόμαστε στο σύνολο των παιδιών (και σε όσα είναι έξω από το σχολείο, σε όσα φοιτούν σε ΤΕΕ, σε ειδικά σχολεία, στους αλληλοδασκούς κ.λπ.) και όχι μόνο σε όσα φτάνουν στην Γ' τάξη του Γενικού Λυκείου.

- Συνδέουμε την Εκπαίδευση με την Εργασία και τα πτυχία με το επάγγελμα. Μιλάμε για κατοχύρωση επαγγελματικών δικαιωμάτων, για σταθερή και μόνιμη εργασία με αξιοπρεπή μισθό. Αρνούμαστε τις νεοφιλελεύθερες ιδεολογικές εμμονές, όπου η αγορά κανοναρχεί και η εκπαίδευση υποτάσσεται.

Η δράση της ΟΛΜΕ στο επόμενο διάστημα

1 Συμμετέχουμε στην απεργία της ΑΔΕΔΥ, στις **2** **2** **Απρίλη 2009**, για την ανάδειξη και διεκδίκηση των αιτημάτων μας που αφορούν στα ασφαλιστικά μας ταμεία, στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, στα εκπαιδευτικά και στα κλαδικά αιτήματά μας, με το πλαίσιο αιτημάτων που έχουμε αποφασίσει..

2 Θα καταθέσουμε το επόμενο χρονικό διάστημα και στον αναγκαίο χρόνο το εξώδικο για την **κατάρτιση Συλλογικής Σύμβασης** στο πλαίσιο της **κλαδικής διαπραγμάτευσης**.

3 Οργανώνουμε **συλλαλητήριο κατά τις ημέρες της διαπραγμάτευσης με το ΥΠΕΠΘ**.

4 Κλιμακώνουμε τις κινητοποιήσεων του κλάδου μέχρι τη λήξη της τρέχουσας σχολικής χρονιάς, αν η κυβέρνηση αρνηθεί να δώσει θετικές απαντήσεις στα αιτήματά μας.

5 Θα προχωρήσουμε στην έκδοση ενημερωτικού φυλλάδιου για τους εκπαιδευτικούς.

6 Ξεκινάμε το δικό μας **κοινωνικό, ανοικτό, δημοκρατικό διάλογο οργανώνοντας εκδηλώσεις - συζητήσεις στην περιφέρεια**. Οι εκδηλώσεις αυτές θα πραγματοποιούνται πα-

ράλληλα με τις αναγκαίες αγωνιστικές κινητοποιήσεις μας και με τη συνδιοργάνωση ΟΛΜΕ - ΕΛΜΕ, στις παρακάτω πόλεις: **Ορεστιάδα, Θεσσαλονίκη, Κοζάνη, Γιάννινα, Κέρκυρα, Βόλο, Πάτρα, Ηράκλειο**. Σε αυτές καλούνται να συμμετάσχουν ΔΟΕ, ΠΟΣΔΕΠ, φοιτητικοί σύλλογοι, γονείς, μαθητές, συνδικάτα, κοινωνικοί φορείς κ.α.. Στις παραπάνω εκδηλώσεις μας, που είναι **υποστηρικτικές των παρεμβάσεών μας αυτής της περιόδου**, αξιοποιούμε τις αποφάσεις του 13ου τακτικού συνεδρίου μας και προβάλλουμε, με βάση αυτές, τις θέσεις και διεκδικήσεις μας. **Στοχεύουμε παράλληλα στην αγωνιστική εγρήγορση του κλάδου μας**.

7 Θα γίνουν ενημερωτικές περιοδείες στα σχολεία από κλιμάκια των ΕΛΜΕ και της ΟΛΜΕ.

8 Θα αξιοποιήσουμε αποτελεσματικά και πρόσφορα μέσα **προβολής των θέσεών μας** (φυλλάδια, ένθετα σε εφημερίδες, ραδιοφωνικά και τηλεοπτικά σποτ, συνεντεύξεις τύπου κ.λπ.)

9 Επιδιώκουμε (πραγματοποιούνται ήδη) **συναντήσεις με πολιτικά κόμματα**, κοινωνικούς και εκπαιδευτικούς φορείς.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, Είναι ώρα μεγάλης ευθύνης για όλο τον κλάδο.

Η επιλογή μας είναι μία: να υπερασπιστούμε μαζικά, δυναμικά και αποφασιστικά το δημόσιο σχολείο, τα δικαιώματα και την αξιοπρέπειά μας ως εκπαιδευτικών και εργαζόμενων. Η ενότητα και η αγωνιστικότητα του κλάδου μας θα μας εξασφαλίσει τη δυνατότητα να **διαπραγματευτούμε με την κυβέρνηση αποτελεσματικά τα δίκαια αιτήματά και τις διεκδικήσεις μας**.

Γι' αυτό το λόγο σας καλούμε να στηρίξετε την ομοσπονδία μας σε αυτές τις πρωτοβουλίες που θα αναπτύξει, συμβάλλοντας σε τοπικό επίπεδο στην οργάνωση και στην επιτυχία τους.

Το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ
Αθήνα, 11.3.09